

Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

(Πηγή: synathlountes.agonistes.gr)

Εισαγωγή

Βρισκόμαστε στο έτος 1838. Ήταν η εποχή που ένα πρώτο τμήμα του Ελληνισμού είχε αποτινάξει τις βαριές αλυσίδες της σκλαβιάς και απολάμβανε τον αέρα της ελευθερίας. Όμως το μεγαλύτερο τμήμα του υπέφερε φρικτά κάτω από την τουρκική τυραννία. Μέσα σε αυτή τη σκλαβιά στέναζε και η άλλοτε ένδοξη πόλη των Ιωαννίνων. Δεκαέξι χρόνια πριν η πόλη είχε καταστραφεί σχεδόν ολόκληρη, όταν τα σουλτανικά στρατεύματα κατανίκησαν τον περίφημο Αλή πασά και τον κατέσφαξαν. Από τότε η πόλη έπεσε σε μαρασμό. Αναρχία, ληστρικές επιδρομές, εξαθλίωση, καταπίεση, εξισλαμισμοί... αυτά συνθέτουν τη σκοτεινή ατμόσφαιρα των χρόνων εκείνων... Ξαφνικά, μέσα σε αυτό το πυκνό σκοτάδι έλαμψε σαν ολόφωτος ήλιος ο νεομάρτυρας άγιος Γεώργιος, το λαμπρότερο διαμάντι των Ιωαννίνων και η δόξα της αγίας Εκκλησίας μας.

Διήγηση

Ο άγιος γεννήθηκε το 1808 στο χωριό Τσούρχλι του νομού Γρεβενών που σήμερα προς τιμήν του ονομάζεται Άγιος Γεώργιος. Είχε γονείς φτωχούς αλλά ευσεβείς, τον Κωνσταντίνο και την Βασίλω, οι οποίοι όμως έφυγαν νωρίς από τον κόσμο αυτό και άφησαν τον Γεώργιο ορφανό σε ηλικία μόλις 8 ετών. Πέντε χρόνια αργότερα για να μπορέσει να ζήσει προσκολλήθηκε ως μισθωτός σε κάποιους αγάδες και κατέληξε να είναι ιπποκόμος του Χατζή Αβδουλλάχ, ενός έμπιστου αξιωματικού του Ιμίν πασά, που ήταν ο διοικητής του πασαλίκιου των Ιωαννίνων. Σε όλο το διάστημα που εργαζόταν εκεί, οι υπόλοιποι Τούρκοι, για να τον πείσουν να γίνει μουσουλμάνος, τον φώναζαν με το όνομα Χασάν. Έτσι άλλοι, μακρύτερα βρισκόμενοι νόμιζαν ότι είναι Τούρκος. Αυτό γινόταν επίτηδες, για να αναγκάζονται οι Χριστιανοί να γίνονται μουσουλμάνοι. Με τον τρόπο αυτό είχαν ήδη πετύχει να εξισλαμίσουν πολλούς.

Το 1836 ο Γεώργιος αρραβωνιάστηκε μια φτωχή, ορφανή, μα πολύ ενάρετη Γιαννιωτοπούλα, την Ελένη. Όταν το γεγονός μαθεύτηκε, ένας φθονερός χότζας κατήγγειλε τον Γεώργιο ως δήθεν προδότη της μουσουλμανικής θρησκείας και ο άγιος οδηγήθηκε μπροστά στον δικαστή. Η ακλόνητη στάση του αλλά και η διαβεβαίωση του αφεντικού του Αβδουλλάχ ότι ο Γεώργιος δεν ήταν ποτέ μουσουλμάνος αλλά Χριστιανός, συνετέλεσαν ώστε σε αυτή την πρώτη δίκη να αθωωθεί.

Λίγους μήνες αργότερα έγινε ο γάμος του με την Ελένη και στις 30 Δεκεμβρίου του 2837 γεννήθηκε το παιδί τους, που 8 μέρες μετά, στις 7 Ιανουαρίου, βαπτίστηκε και πήρε το όνομα Ιωάννης. Ο Γεώργιος ήταν γεμάτος χαρά για το γεγονός, αλλά δεν πρόλαβε να χαρεί πολύ... Ήταν Τετάρτη 12 Ιανουαρίου. Το πρωί ο Γεώργιος ετοιμάζεται να πάει στην αγορά μήπως βρει κάποια εργασία. Παραδόξως ζητάει από τη σύζυγό του να του δώσει τα καλά του ρούχα.

Πηγαίνει ως την πόρτα, εκεί όμως κοντοστέκεται, γυρίζει και κοιτάζει την Ελένη, το παιδί τους και τους υπόλοιπους συγγενείς. Απορούν όλοι...

- Τι μας θωρείς έτσι; τον ρωτούν.

- Τι σας πειράζει; ήταν η απάντησή του.

Κάνει να φύγει, γυρίζει όμως πίσω και ασπάζεται τρυφερά το παιδί του. Το ασπάζεται και για τρίτη και τελευταία φορά. Έφυγε. Είχε ήδη πάρει τον δρόμο του μαρτυρίου...

Έφτασε στην αγορά, στην πλατεία του πλάτανου. Όμως να που ξαναπαρουσιάστηκε εκείνη την ώρα μπροστά του ο φθονερός εκείνος χότζας, ο οποίος σαν τρελός τον άρπαξε από το γιλέκο και άρχισε να φωνάζει:

- Μπρε, ως τότε θα εμπαιζεις την πίστη μας; Ή Χριστιανός είσαι ή Τούρκος.

Συγκεντρώθηκε κόσμος πολύς, Χριστιανοί και μουσουλμάνοι και έγινε μεγάλη οχλαγωγία και συμπλοκή. Ένα στρατιωτικό απόσπασμα συνέλαβε τότε τον Άγιο και τον οδήγησαν στον Κατή με τη γνωστή κατηγορία ότι ήταν μουσουλμάνος και έγινε Χριστιανός. Ο Γεώργιος δεν δείλιασε. Όπου κι αν τον πήγαιναν, θαρραλέα ομολογούσε:

- Χριστιανός γεννήθηκα, Χριστιανός είμαι, Χριστιανός πεθαίνω.

Ο Κατής τον απειλεί:

- Ή να τουρκίσεις ή θα χαλαστείς!

Τον οδήγησαν στη φυλακή. Στο μεταξύ γίνεται κινητοποίηση για να τον ελευθερώσουν. Ο Μητροπολίτης Ιωαννίνων Ιωακείμ πηγαίνει στο δικαστήριο και στο διοικητήριο. Παρά τις ακλόνητες αποδείξεις όμως, δεν πέτυχε τίποτα. Την Πέμπτη το πρωί, 13 Ιανουαρίου, τον οδηγούν και πάλι στο δικαστήριο. Ο άγιος μένει ακλόνητος:

- Χριστιανός είμαι, Χριστιανός πεθαίνω!

Πάλι στη φυλακή και αρχίζουν τα βασανιστήρια: ακινητοποιούν τα πόδια του στο βασανιστικό ξύλο, του μπήγουν αγκάθια και ακίδες στα νύχια, τον κατακαίουν με αλειμματοκέρια σε ευαίσθητα μέρη του σώματός του και τέλος του βάζουν μια βαριά πλάκα 50 οκάδων επάνω στο στήθος. Οι συγκρατούμενοί του νομίζουν ότι θα πεθάνει. Όταν ξυπνούν το πρωί και τον ρωτούν πώς πέρασε, ο άγιος τους βεβαιώνει ότι είχε κοιμηθεί σαν πουλάκι και μάλιστα είχε δει και μια οπτασία: ένα ασπροφορεμένο νέο, ο οποίος του είπε:

- Χαίρε, μη φοβάσαι Γεώργιε, εγώ θα σου δώσω γρήγορα τη σωτηρία.

Τα βασανιστήρια συνεχίστηκαν φοβερότερα. Και το Σάββατο οδηγείται ξανά στον Κατή. Αυτός προσπαθεί να τον δελεάσει με υποσχέσεις για τιμές και αξιώματα. Ο άγιος όμως παραμένει ακλόνητος.

- Τότε ήρθε η ώρα να χαλαστείς. Θα σε κάνω ιλιάμι (δηλ. θα βγάλω θανατική απόφαση).

- Ό,τι θέλεις κάνε. Δεν φοβάμαι τίποτα, όχι ένα ιλιάμι αλλά εκατό! ήταν η θαρραλέα απάντησή του.

Βλέποντας τη γενναιότητα του Αγίου ο Κατής σκέφτηκε να τον απολύσει. Ξεσηκώθηκαν όμως οι φανατικοί Τούρκοι και έτσι τελικά υπέγραψε τη θανατική καταδίκη του αγίου.

Στη φυλακή δυο άλλοι συγκρατούμενοι του αγίου, ο Γεώργιος και ο Χαραλάμης θέλησαν να τον ενισχύσουν, φοβούμενοι μήπως λιποψυχήσει. Ολιγόλογος όπως πάντα ο άγιος τους καθησύχασε λέγοντας:

- Μη φοβάστε! Εγώ θα μαρτυρήσω για τον Χριστό μου προθυμότατα.

Οι δεσμοφύλακες του πρότειναν τότε να αλλαξοπιστήσει εικονικά και κατόπιν να φύγει σε άλλο μέρος και να ζήσει ως Χριστιανός.

- Χριστιανός θα πεθάνω, ήταν η σταθερή απάντησή του.

Δευτέρα 17 Ιανουαρίου 1838. Πέντε δήμιοι τον παίρνουν και τον οδηγούν στον τόπο του μαρτυρίου, στο Κουρμανιό, κοντά στην κεντρική πύλη του κάστρου. Ο Γεώργιος έλαμπε. Έτρεχε, δεν περπατούσε. Πριν τραβήξουν το σκοινί τον ρωτούν:

- Τι είσαι;

- Χριστιανός. Προσκυνώ τον Χριστό μου και τη Δέσποινά μου Θεοτόκο. Έκανε το σημείο του σταυρού και γυρίζοντας προς τους Χριστιανούς που ήταν κοντά, είπε:

- Συγχωρήσατέ με αδελφοί και ο Θεός να σας συγχωρήσει.

Έπειτα οι δήμιοι τράβηξαν το σκοινί και ο άγιος παρέδωσε το πνεύμα. Ήταν μόλις 30 ετών.

Τρεις μέρες έμεινε κρεμασμένος στην αγχόνη και στο διάστημα αυτό κάθε βράδυ ένα ουράνιο φως έλαμπε στο κεφάλι του. Κι από την ώρα εκείνη ένας καταιγισμός θαυμάτων πλημμύρισε την πόλη. Πλήθος παραλύτων και αρρώστων καθώς πρόστρεχαν στον άγιο θεραπεύονταν. Ακόμη και μια Τουρκάλα άρπαξε την κάλτσα από το πόδι του αγίου και έτρεξε σε μια άλλη Τουρκάλα, η οποία θεραπεύτηκε αμέσως. Γι' αυτό και στις εικόνες ο άγιος εικονίζεται κρεμασμένος και φορώντας κάλτσα μόνο στο ένα πόδι.

Η ταφή του ιερού λειψάνου έγινε με τιμές μάρτυρα δίπλα από το ιερό Βήμα του Μητροπολιτικού Ναού του Αγίου Αθανασίου και 133 χρόνια αργότερα, το 1971, με αφορμή τον εορτασμό των 150 χρόνων από την Επανάσταση του 1821, έγινε λαμπρή ανακομιδή των ιερών λειψάνων και τοποθέτησή τους μέσα σε ασημένια λειψανοθήκη στον νέο περικαλλή Ναό του αγίου.

Με το μαρτύριο του αγίου οι Χριστιανοί πήραν θάρρος και έπαυσε το κύμα εξισλαμισμού, αλλά και οι Τούρκοι φοβήθηκαν και έπαψαν να καταπιέζουν βάνουσα τους Χριστιανούς.

Και η πόλη των Ιωαννίνων άρχισε από τότε να ξαναβρίσκει την παλιά της δόξα.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

1. Τι σας έκανα εντύπωση από τη ζωή του νεομάρτυρα Γεώργιου; (...)

Η σταθερότητα, η θαρραλέα ομολογία της πίστης, ο ηρωισμός, το μαρτύριό του...

2. Τι μας διδάσκει η ζωή του αγίου;

α) Να έχουμε ηρωικό φρόνημα

Σε όλους μας έκανε εντύπωση το ακατάβλητο φρόνημα του αγίου. Τον πήγαν στον πασά, ακλόνητος! Στον Κατή, ακλόνητος! Στη φυλακή, ακλόνητος! Ξανά στον Κατή, ακλόνητος! Βασανιστήρια, ακλόνητος! Στο μαρτύριο ακλόνητος! Τι κι αν έχασε τη ζωή του; Έμεινε στην ιστορία, δοξάζεται και τιμάται. Και θα τιμάται για πάντα. Και πάντα θα αποτελεί παράδειγμα έμπνευσης πίστης και θάρρους για τους αγωνιζόμενους πιστούς. Τέτοιο θάρρος χρειαζόμαστε κι εμείς για να μείνουμε ακέραιοι, τίμιοι και ασυμβίβαστοι σε μια εποχή διαφθοράς και απιστίας.

β) Να αντιμετωπίζουμε τις δυσκολίες με υπομονή

Στη ζωή μας συναντάμε διάφορες δυσκολίες. Και σε αυτές τις καταστάσεις είναι απαραίτητο να δείχνουμε υπομονή. Λένε οι Πατέρες ότι αν σε μια δύσκολη κατάσταση ανεχτεί

κάνεις την κακή συμπεριφορά του διπλανού του, αυτό είναι ισάξιο με το μαρτύριο των Τριών Παίδων στο καμίνι της Βαβυλώνας. Μαρτύριο είναι το να δέχεται κανείς να αδικηθεί, να περιφρονηθεί, να παραμεριστεί, να χλευαστεί για το όνομα του Χριστού. Είναι σαν να του βάζουν στο στήθος μια βαριά πλάκα σαν αυτή του Αγίου Γεωργίου. Αλλά όπως τότε ο άγιος με τη Χάρη του Θεού, κοιμήθηκε σαν πουλάκι κάτω από το βάρος αυτής της πλάκας, έτσι και κάθε πιστός Χριστιανός, ενισχυόμενος από τη Χάρη του Θεού, θα σηκώνει τις βαριές και ασήκωτες πλάκες των ειρωνειών, των δοκιμασιών, των θλίψεων, των δυσκολιών, των αδικιών, των πειρασμών...

Αν επισκεφτείτε τα Ιωάννινα, ρωτήστε για τον άγιο Γεώργιο τον νεομάρτυρα. Θα σας δείξουν τέσσερα αγιασμένα σημεία:

- Τον τάφο του Αγίου με το ακοίμητο καντήλι στον Μητροπολιτικό ναό.
- Το σπίτι που έμενε, όπου υπάρχει το γιλέκο και το ρολόι του καθώς και η πρώτη εικόνα του η οποία φιλοτεχνήθηκε 13 μόλις μέρες μετά το μαρτύριό του.
- Το σημείο που μαρτύρησε, έξω από το κάστρο
- Τον περικαλλή βυζαντινό ναό που χτίστηκε προς τιμήν του. Εκεί φυλάσσονται τα άγια λείψανά του και κάθε μέρα πολύς κόσμος περνάει να ανάψει ένα κεράκι, ζητώντας τις πρεσβείες του αγίου.

Είναι ολοζώντανη η παρουσία του αγίου στα Γιάννενα. Ο άγιος είναι το καύχημα της πόλης, ο πολιούχος και προστάτης της. Ο άγιος νεομάρτυρας Γεώργιος, ο άγιος με τη φουστανέλα (όπως τον γνωρίζουμε από την εικόνα του) με το ακατάβλητο φρόνημά του και το ηρωικό του μαρτύριο μπορεί να εμπνεύσει και εμάς σήμερα. Να μας εμπνεύσει να είμαστε ακλόνητοι, ασυμβίβαστοι, αφοσιωμένοι στον Χριστό, υπομονετικοί στις δυσκολίες και τους πειρασμούς και αποφασισμένοι να κρατήσουμε την πίστη μας για πάντα.

Σύνθημα: «Ο ύπομείνας εις τέλος οὗτος σωθήσεται» (Ματθ. ι' 22)